

ה.

סימן שסד

ב רשות הרבים עצמה אינה נתרת אלא בדלתות, והוא שנגעלות בלילה. ויש אומרים אף על פי שאין נגעלות אכל צריך שיהיו ראויות לנעל, שאם משקעות בעפר, מפנה אותן ומתקנן שיהיו ראויות לנעל. ואחר שעשה לה תקון דלתות חשיבה בלה כחצר אחד ואין מבואותיה צריכין תקון.

ז.

סימן שמו

א מן התורה אינו חייב אלא במוציא, ומכנים, וזורק, ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד; וחכמים אסרו מכרמלית לרשות היחיד או לרשות הרבים, או מהם לכרמלית; אבל מקום פטור, מתר להוציא ולהכניס ממנו לרשות היחיד ולרשות הרבים, ומהם לתוכו. אבל העומד ברשות היחיד ומוציא, או מכנים או מושיט וזורק, לרשות הרבים דרך מקום פטור או איפכא, חייב. וכן לא יעמד אדם על מקום פטור ויקח חפץ מיד מי שעומד ברשות הרבים ויתננו למי שעומד ברשות היחיד, או איפכא. ולהחליף דרך מקום פטור ברשות דרבנן, יש אוסרים ויש מתירים וע"ל סימן שע"ב סעיף ו'.

ב מן התורה אינו חייב אלא במוציא, ומכנים, וזורק, ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד; וחכמים אסרו מכרמלית לרשות היחיד או לרשות הרבים, או מהם לכרמלית; אבל מקום פטור, מתר להוציא ולהכניס ממנו לרשות היחיד ולרשות הרבים, ומהם לתוכו. אבל העומד ברשות היחיד ומוציא, או מכנים או מושיט וזורק, לרשות הרבים דרך מקום פטור או איפכא, חייב. וכן לא יעמד אדם על מקום פטור ויקח חפץ מיד מי שעומד ברשות הרבים ויתננו למי שעומד ברשות היחיד, או איפכא. ולהחליף דרך מקום פטור ברשות דרבנן, יש אוסרים ויש מתירים וע"ל סימן שע"ב סעיף ו'.

ג מן התורה אינו חייב אלא במוציא, ומכנים, וזורק, ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד; וחכמים אסרו מכרמלית לרשות היחיד או לרשות הרבים, או מהם לכרמלית; אבל מקום פטור, מתר להוציא ולהכניס ממנו לרשות היחיד ולרשות הרבים, ומהם לתוכו. אבל העומד ברשות היחיד ומוציא, או מכנים או מושיט וזורק, לרשות הרבים דרך מקום פטור או איפכא, חייב. וכן לא יעמד אדם על מקום פטור ויקח חפץ מיד מי שעומד ברשות הרבים ויתננו למי שעומד ברשות היחיד, או איפכא. ולהחליף דרך מקום פטור ברשות דרבנן, יש אוסרים ויש מתירים וע"ל סימן שע"ב סעיף ו'.

ה.

סימן שסד

ב רשות הרבים עצמה אינה נתרת אלא בדלתות, והוא שנגעלות בלילה. ויש אומרים אף על פי שאין נגעלות אכל צריך שיהיו ראויות לנעל, שאם משקעות בעפר, מפנה אותן ומתקנן שיהיו ראויות לנעל. ואחר שעשה לה תקון דלתות חשיבה בלה כחצר אחד ואין מבואותיה צריכין תקון.

ז.

סימן שמו

א מן התורה אינו חייב אלא במוציא, ומכנים, וזורק, ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד; וחכמים אסרו מכרמלית לרשות היחיד או לרשות הרבים, או מהם לכרמלית; אבל מקום פטור, מתר להוציא ולהכניס ממנו לרשות היחיד ולרשות הרבים, ומהם לתוכו. אבל העומד ברשות היחיד ומוציא, או מכנים או מושיט וזורק, לרשות הרבים דרך מקום פטור או איפכא, חייב. וכן לא יעמד אדם על מקום פטור ויקח חפץ מיד מי שעומד ברשות הרבים ויתננו למי שעומד ברשות היחיד, או איפכא. ולהחליף דרך מקום פטור ברשות דרבנן, יש אוסרים ויש מתירים וע"ל סימן שע"ב סעיף ו'.

ב מן התורה אינו חייב אלא במוציא, ומכנים, וזורק, ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד; וחכמים אסרו מכרמלית לרשות היחיד או לרשות הרבים, או מהם לכרמלית; אבל מקום פטור,